

[Dahlgaard.]

Forhandling mellem alle Partier, som jeg for min Del tror vil være den lykkeligste, men han kan utvivlsomt ikke ret længe standse de Krav, Livet stiller, om Enhed i Forfatningen, den Enhed, som ikke forflygtiger Ansvarret, og som fremmer Afgrøelsen.

Men det synes, som om den højtærede Statsminister har faaet Held med sig til at virke afskrækkende paa det konservative Parti og dets Ordfører. Efter den Tale, det ærede Medlem holdt for et Øjeblik siden, er der ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er standset i sine Forfatningsrevisionstendenser. Det er i det hele taget det ejendommelige for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at i det samme Øjeblik det ærede Medlem Hr. Pürschel var fjernet, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller troede, at nu skulde han til at lede, netop lede Partiet, netop i det Øjeblik indtraf den Tilstand, at han blev grebet af Strømhvirvelen, tabte baade Kompas og Ror, og kun Nødraabet fra Vejle forkynder, at en Mand er i Havsnød. Og det gaar nok saadan i Forfatningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller glemmer nok sine Sympatier, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft — som det konservative Folkeparti efterhaanden synes i Virkeligheden alene at have til at fremsætte Ubesindigheder, Ubesindigheder set fra Partiets Synspunkt — vil ogsaa nok som hidtil undlade at fastholde noget af det, han i Forfatningsspørgsmaalet siger her fra Talerstolen.

Der er heller ikke Tvivl om, at det er langt lettere for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, for det konservative Folkeparti i det hele taget, ogsaa i Forfatningsspørgsmaalet at følge den højtærede Statsministers Livsvisdom, som jeg vil udtrykke saaledes: absolut Modstand imod at tænke længere end 2 Aar ud i Fremtiden. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde dog betænke, at det er ikke alle, der har den højtærede Statsministers Evne til at tage fejl i næsten alle for Landets økonomiske Liv afgørende Øjeblikke, saaledes som det har været Ministerens Lod, siden han første Gang, i 1916, søgte at belære Rigsdagen, og saa dog bæres oppe alligevel i Kraft af sin Kækhed, for den er utvivlsomt det afgørende.

Jeg kom til at mindes noget, jeg saa i et stort jydsk Venstreblad forleden — jeg tror, det var „Viborg Stifts Folkeblad“

—, der i en Spidsartikel søgte at trøste de Læsere, der havde hørt Statsministeren i Radio, og som skrev bl. a.:

„De Radiolyttere, der ikke har set ham paa Talerstolen, fik et temmelig forkert Indtryk af ham pr. Traadløs; det er Madsen-Mygdals hele Personlighed, der virker.“

Der kan man se, hvorledes Begrebene forældes. Nu har vi gaaet rundt og troet paa, at en Mands Personlighed først og fremmest gav sig Udslag gennem Ordet, gennem Mandens Tale, og saa viser det sig, at for Statsministeren gælder en helt anden Lov: det er ikke det, han siger, nej, det er hans pragtfulde Udseende, der virker. Nu vil jeg sige, at hvor meget jeg end har lært at sætte Pris paa dette pragtfulde Syn, saa vilde jeg dog for Landets Skyld ønske, at det var lidt mindre pragtfuldt, og at der til Gængæld kom lidt bedre Resultater ud af den højtærede Ministers Dømmekraft.

Men altsaa, de to Partier synes i Forfatningsspørgsmaalet at falde til Ro i at udnytte den korte Tid, der er tilbage for dem. Efter min Formening vil det vise sig symbolsk paa de fleste andre Omraader, og derfor kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Nødskrig fra Vejle og de eventuelle Følger deraf, som der er blevet skrevet om i Bladene, heller ikke afvinde mig ret stor Interesse. Skulde de tages efter deres Indhold, saa er det klart, saa var der Regeringskrise i dette Øjeblik her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, ombølget af Jubel derovre, at Regeringen i een Sag opfører sig skamløst, og han siger, at i en anden Sag tilsidesætter Regeringen Landets Velfærd for ussel partipolitisk Fordel. Men de, der tror ... (Statsministeren [Madsen-Mygdal]: Det mener de slet ikke!). Jeg ved ikke, om de mener det, men i hvert Fald, de, der tror, det betyder noget alvorligere, de er ikke fortrolige med det saakaldte borgerlige Samarbejdes særlige Teknik, det er kun de naive, der tror, der ligger noget af Betydning deri.

Nej, disse Udtalelser er lige nødvendige for begge Parter. De er nødvendige for de Konservative for, skal vi sige, ligesom at søge at bevare Selvrespekten, de er nødvendige for dem for ligesom at stive deres egen Prestige af. Og den højtærede Statsminister er interesseret i at blive skældt ud paa den Maade, det er klart, derved afledes Opmærksomheden fra det, som de rette Kredse her i Landet for-